

BÀI DỰ THI

Chủ đề: "Những kỉ niệm sâu sắc về Thầy cô và mái trường"

Họ và tên: Trần Minh Tấn

Học lớp: 8A1

THẦY CÔ TRONG TRÁI TIM EM

Có lẽ trong hành trình tuổi thơ của mỗi người, không có nơi nào để lại nhiều dấu ấn ngọt ngào và yêu thương sâu đậm bằng mái trường. Với em, trường THCS Lê Đình Chinh – xã Ea Rôk, tỉnh Đắk Lắk – không chỉ là nơi học tập mà còn là ngôi nhà thứ hai, nơi ươm mầm ước mơ và lưu giữ những kỷ niệm trong trẻo nhất của tuổi học trò. Tháng mười một lại về, mang theo làn gió se lạnh đầu đông và sắc vàng rực rỡ của hoa cúc nở. Trên sân trường thân quen, lá vàng khẽ rơi trong tiếng trống vang vọng, gọi lên bao cảm xúc bồi hồi. Giữa khung cảnh ấy, lòng em dâng tràn niềm xúc động và biết ơn sâu sắc – nỗi nhớ thương tha thiết gửi đến thầy cô kính yêu và mái trường thân thương, nơi đã chứng kiến từng bước trưởng thành của em qua năm tháng.

Mỗi buổi sáng đến trường, hình ảnh ngôi trường nhỏ giữa vùng đất đầy nắng gió Tây Nguyên lại hiện ra thân thuộc đến lạ. Cánh cổng sơn xanh mở ra như vòng

tay đón chào, hàng phượng vĩ rợp bóng vẫn lặng lẽ khoe sắc đỏ dù mùa hè đã qua. Sân trường rộng thoáng, những dãy lớp học sơn vàng ấm áp, nơi đã từng vang lên biết bao tiếng cười, tiếng nói, và cả những giọt nước mắt ngây ngô của tuổi học trò hồn nhiên, trong sáng.

Dưới mái trường thân yêu ấy, em đã được học, được rèn luyện và được lớn lên trong tình yêu thương bao la của thầy cô. Mỗi thầy cô là một người lái đò tận tụy, lặng lẽ ngày đêm chở bao thế hệ học trò cập bến tri thức, đem lại ánh sáng và niềm tin cho tuổi thơ chúng em.

Em luôn khắc ghi trong tim hình ảnh cô Thu – cô giáo chủ nhiệm kính yêu, người luôn là hiện thân của sự dịu dàng, chuẩn mực và tận tụy. Giọng nói của cô ấm áp, truyền cảm, mỗi khi vang lên lại khiến cả lớp lắng đọng, chăm chú theo từng lời giảng. Ánh mắt cô hiền hậu nhưng cũng đầy nghiêm nghị, chứa đựng niềm tin và kỳ vọng vào học trò. Ở bên cô, em cảm nhận được tình yêu nghề chân thành, tấm lòng bao dung của người mẹ và sự tận tâm của người thầy hết lòng vì học trò. Chính cô đã gieo vào lòng em niềm tin, nghị lực và lòng biết ơn sâu sắc đối với những người lái đò thầm lặng trên dòng sông tri thức.

Cô H'Muen, giáo viên Vật lí, với giọng nói nhẹ nhàng và ánh mắt say mê, đã mở ra trước em thế giới diệu kỳ của những hiện tượng tự nhiên, giúp em nhận ra rằng đằng sau sự giản dị là biết bao điều kỳ thú của khoa học. Thầy Hà dạy Sinh học lại dẫn chúng em đi trên hành trình khám phá sự sống, để hiểu rằng thiên nhiên và con người luôn hòa quyện, gắn bó mật thiết với nhau. Thầy Hải, người thấp sáng trong em tình yêu Ngữ văn, bằng giọng nói trầm ấm và ánh nhìn sâu sắc, đã dạy em rằng viết văn là viết bằng cả trái tim, bằng cảm xúc chân thành; chính thầy đã khiến em thêm say mê với từng con chữ, biết rung cảm trước cái đẹp của cuộc sống. Cô Diễm dạy Lịch sử luôn kể chuyện bằng tất cả niềm tự hào và xúc động, để mỗi trang sử dân tộc hiện lên rực rỡ, thiêng liêng, khơi dậy trong em tình yêu Tổ quốc và lòng biết ơn sâu sắc với những người đã ngã xuống vì độc lập, tự do.

Thầy Y Men dạy Địa lí như đưa em chu du khắp dải đất hình chữ S, từ miền núi hùng vĩ đến đồng bằng trù phú, từ biển đảo bao la đến cao nguyên đầy nắng gió. Qua từng bài giảng say sưa của thầy, em càng hiểu hơn vẻ đẹp của thiên nhiên và con người Việt Nam, để thêm yêu Tổ quốc mình bằng tình cảm chân thành, sâu sắc. Cô Bình dạy Giáo dục công dân bằng giọng nói dịu dàng, thấm đượm yêu thương, trao cho em những bài học làm người giản dị mà sâu xa, dạy em biết sống trung thực, nhân ái và có trách nhiệm với bản thân cũng như cộng đồng. Cô Hồng, giáo viên Tin học, với nụ cười hiền hậu và phong thái nhẹ nhàng, luôn kiên nhẫn hướng dẫn chúng em từng thao tác nhỏ, giúp em rèn luyện tính tỉ mỉ, cẩn thận và tư duy logic trong từng bài học. Còn thầy Thạch, dạy Công nghệ, bằng đôi bàn tay khéo léo và trái tim

tận tụy, đã truyền cho em niềm say mê lao động, dạy em biết quý trọng công sức của con người và thấy được vẻ đẹp của sự sáng tạo trong từng sản phẩm nhỏ bé. Còn thầy Dũng, giáo viên Toán, luôn mang đến cho chúng em nguồn năng lượng nhiệt huyết qua từng con số và phép toán. Với sự tận tâm và lòng yêu nghề sâu sắc, thầy kiên trì giảng giải từng bước một, giúp chúng em không chỉ hiểu bản chất của kiến thức mà còn tìm thấy niềm vui trong việc chinh phục những bài toán tưởng chừng khó khăn. Nhờ sự hết mình của thầy, em học được tính kiên nhẫn, sự chính xác và niềm tin rằng chỉ cần cố gắng, điều tưởng như “khó vô cùng” cũng sẽ trở nên thật rõ ràng, đơn giản. Và cô Thuỳ, giáo viên Tiếng Anh, với trái tim nhân hậu và ngọn lửa nhiệt huyết luôn rực sáng trong từng tiết học, đã mở ra cho em cánh cửa mới để khám phá thế giới. Giọng nói truyền cảm và cách giảng bài cuốn hút của cô khiến từng từ vựng, từng cấu trúc ngữ pháp trở nên gần gũi và dễ hiểu. Cô luôn kiên nhẫn động viên, giúp em vượt qua sự rụt rè ban đầu và dần tự tin giao tiếp bằng một ngôn ngữ mới. Nhờ cô, em hiểu rằng học ngoại ngữ không chỉ là học chữ, mà còn là học cách kết nối, lắng nghe và mở rộng trái tim mình.

Bằng tình yêu nghề và trái tim nhiệt huyết, cô Ngọc dạy Âm nhạc mang đến cho chúng em niềm vui trong từng giai điệu, để âm nhạc trở thành ngôn ngữ của tâm hồn. Cô Khuyến dạy Giáo dục địa phương giúp em hiểu hơn về quê hương Đắk Lắk thân thương, thêm yêu mảnh đất đỏ bazan đầy nắng gió. Thầy Quân dạy Thể dục luôn tạo bầu không khí sôi nổi, vui tươi, giúp chúng em rèn luyện sức khỏe, tinh thần đoàn kết và ý chí bền bỉ. Còn thầy Tấn dạy Mỹ thuật, với đôi tay khéo léo và tâm hồn nghệ sĩ, đã khơi dậy trong em tình yêu cái đẹp và khả năng sáng tạo trong cuộc sống.

Mỗi thầy cô là một bông hoa rực rỡ trong vườn tri thức, là người lái đò âm thầm nhưng kiên định, tận tụy dìu dắt chúng em qua từng con sóng tri thức. Chính nhờ thầy cô, em hiểu rằng tri thức là ánh sáng soi đường, còn tình thầy trò là ngọn

Nhưng mái trường không chỉ có thầy cô, mà còn có những người bạn thân thiết đã cùng em đi qua bao tháng ngày đáng nhớ. Em vẫn nhớ tiếng cười ríu rít dưới gốc phượng, những giờ ra chơi rộn ràng, những buổi học nhóm đầy tiếng nói hay những lúc cùng nhau trang trí lớp mỗi dịp 20/11. Dù đôi khi có giận hờn, tranh luận, nhưng rồi lại cười xòa, làm hòa – bởi tuổi học trò là thế, hồn nhiên mà chan chứa yêu thương.

Thời gian trôi nhanh như gió. Mới ngày nào em còn bỡ ngỡ trong buổi tựu trường đầu tiên, nay đã sắp phải nói lời chia tay. Mỗi hàng cây, mỗi ô cửa sổ, mỗi chiếc bàn ghế đều in đậm dấu ấn của những năm tháng học trò trong sáng. Tiếng trống trường mỗi ngày vẫn vang vọng như nhịp tim của tuổi thơ, và em biết, dù có đi xa, tiếng trống ấy vẫn sẽ ngân mãi trong ký ức.

Mái trường THCS Lê Đình Chinh không chỉ dạy em kiến thức, mà còn dạy em yêu thương, ước mơ và trân trọng những điều bình dị trong cuộc sống. Em tự hào được học dưới ngôi trường mang tên người anh hùng trẻ tuổi Lê Đình Chinh, người đã hy sinh vì Tổ quốc. Chính điều đó càng thôi thúc em nỗ lực hơn mỗi ngày, để sống xứng đáng với tên trường, với tình yêu và niềm tin mà thầy cô đã gửi gắm.

Một trong những hoạt động tiêu biểu, thể hiện rõ tinh thần trách nhiệm và tình yêu thương của thầy và trò nhà trường chính là phong trào “Chung tay góp sức ủng hộ đồng bào vùng lũ”. Hưởng ứng lời kêu gọi của Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Việt Nam xã Ea Rôk, Trường THCS Lê Đình Chinh đã phát động quyên góp và nhanh chóng nhận được sự hưởng ứng mạnh mẽ của cán bộ, giáo viên, nhân viên và học sinh. Chỉ trong thời gian ngắn, toàn trường đã quyên góp được **8.570.000 đồng**, gửi đến bà con các tỉnh miền Bắc bị thiệt hại do mưa lũ.

Đây không chỉ là con số của sự đóng góp, mà còn là minh chứng cho tinh thần “Lá lành đùm lá rách”, cho trái tim nhân ái và tinh thần sẻ chia luôn hiện diện trong mỗi thành viên của nhà trường. Dù hoạt động phải tổ chức trong phòng Hội đồng do thời tiết không thuận lợi, nhưng không khí chung tay, đoàn kết, nghĩa tình vẫn lan tỏa mạnh mẽ.

Hoạt động ý nghĩa này góp phần khẳng định Trường THCS Lê Đình Chinh không chỉ đạt thành tích trong dạy – học, mà còn là lá cờ đầu trong các phong trào nhân đạo, giáo dục học sinh về lòng trắc ẩn, trách nhiệm với cộng đồng và truyền thống tương thân tương ái của dân tộc.

Với những kết quả đáng tự hào đó, Trường THCS Lê Đình Chinh xứng đáng là điểm sáng của ngành giáo dục địa phương – nơi không chỉ đào tạo tri thức mà còn nuôi dưỡng những trái tim biết yêu thương, biết sẻ chia và sống đẹp mỗi ngày.

Hôm nay, trong không khí vui tươi, tràn đầy tình yêu thương của ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, em cảm thấy vô cùng xúc động và biết ơn. Em xin gửi lòng biết ơn sâu sắc tới Bác Hồ kính yêu – vị Cha già dân tộc, người đã hi sinh cả cuộc đời mình vì độc lập, tự do của Tổ quốc, để thế hệ chúng em hôm nay được sống trong hoà bình, được cắp sách đến trường, được học tập và uơm mầm ước mơ.

Em cũng xin bày tỏ lòng tri ân chân thành tới các thầy cô giáo – những người lái đò thầm lặng đã và đang ngày đêm tận tụy dìu dắt chúng em trên con đường chinh phục tri thức. Nhờ công lao dạy dỗ, chăm sóc và yêu thương của thầy cô, chúng em mới có được hành trang vững chắc để bước vào tương lai.

Chúng em xin hứa sẽ luôn cố gắng học tập thật tốt, rèn luyện đạo đức, làm theo lời Bác Hồ dạy: *“Yêu Tổ quốc, yêu đồng bào; học tập tốt, lao động tốt”*. Chúng em nguyện trở thành những con người có ích cho xã hội, góp phần xây dựng quê hương đất nước ngày càng giàu đẹp, văn minh.

Nhân ngày 20/11 – Ngày Nhà giáo Việt Nam, em xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến toàn thể thầy cô trường THCS Lê Đình Chinh, xã Ea Rôk, tỉnh Đắk Lắk – những người đã tận tụy, âm thầm vun đắp cho chúng em tri thức, nhân cách và ước mơ. Dù mai này có đi xa, em vẫn sẽ mang theo hình ảnh thầy cô và mái trường thân yêu này

trong tim, như một phần ký ức thiêng liêng, trong sáng và đẹp đẽ nhất của tuổi học trò.